

8790

SEDER 'AVODAH.

עבודתה.

ORIENT: [18--?]

SEPHARDIC SCRIPT

הוצתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

סדר עבודה ליוה"כ

מצויקת ומבוארת בקצור, ועם פשוט.

כ"י בערך ק"ח. אצל צ"פ.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

סדר עבודה

אתה כוננת עלם מרע יסדת תכל והכל פשט וכוות
בו יצת בשורך עלם תהו ובוהו ומשך של פט
תהום נגשת אופל והצבת נוגה: גולם תבנית מן האדמה
יצת (זה עקר) ועל שך הדעת אוקו פקדת: דברך זמנו וזמנו
מעדן ולא כביתו למען יבוע כפוך (ט' ארך יבד) הגדלת
פבו ובבכת זרעו והפידים בעובך והושבתם שקע: ויפרקו
עול ויאמרו לאל סור ממנו (זה דור המדבר) והפירות יד כרגע
אומללו כחצר: זכרת בגית (יסוד לאבא) לתמים בדורו (זה טו)
ובזכות שמת לעולם שאהת: חק ברת קשת (חגית מטרם עה)
למענו כרת ובאהבת עומו בעובכת: פיעו בעשרם (זה דר
הפנה) ובבו מעל ויאמרו לבו ונעלה ונבקייע הקקיע להלחם בו:
נחיה אב המון פתאום ככוכב זרח (זה צבגים) מאור כשדים
בחסך: כעסך הפנת (פי' במדום לעלם עבדו מתוך קדפכה)
פיעו ולעת שיבת לבנו תקרת: (זה נפיון קשיל) לוית
ומסד ממנו הוצאת עלה עהור (זה יחק) מכבש נבחר:
כחזעו איש תם (זה ישקב) הוצאת חתום בבריתך (פי' שעמד עמו)
מחם לקח: נתת לו שנים עשר שבעים אהובי עליון
עמופים מבגן תקראו: שמת עליו לניית חן ומסד ומכל
אחיו כתק לו שמרת: עמרם נבחר מפרע לני (סוד הדעת)
ואחין (מספיו עב קפז) קדוש ה' (יסוד אבא) משרשיו קדשת: פארתו
בבגד קדש ובקרבנותיו חפץ כעסך: ציץ ומעיל חשן ואטרד
כתונת ומכנפי בד מכנפת ואבגא: (עמעה צגים נגד ח' תיקוני הקטן)
קרבנות פגם (עמד על מוספ וקב' חמאת) ועלילות כבשים (הם מ' כבשים

פרשו לנו סהן של בוך בעת הגיע זמן שמיעת התמיד לשורת
מחיכה בינו ובין השם כה ש'כיר ש'עבודת היום בבגה בוך:
עושה מצוה באימה ויראה ובודק עצמו מחוצ' עבילה: שיש
על מצוה לקיים דתן ופגע בג' חול וירד ועב' עבילה
לשונה כמו שהזכיר ושלם ונתפ' : נתנו לו בג' זהב (הס' ח'ב'ג'
כונה ש'זכר ש'ג') ולבש וקדש יהו ור'בו במקום קדוש מק'יתון של
זהב: מיד מקבל את כבש התמיד נשמתו בו כוב ש'ט' ומטח
כהן לתר לעמור השמיעה ומקבל הדם ומורקו של המזבח כמזותו:
לפנים להיט' יט' להיעב חמש נרות (פ' לנה בהן ש'מן מדש ופ'ג'לו'
חדשות) ולהקעיר את הקערות ולהיעב את השתי עות הנשליות
ניט' והקריב את קדש ואת האיבהם כמזותו ומקעיר מעשרת
התמיד כמשפעה: (היא ש'ירת האיפה סולת ב'ג'לה כ'ב'שית ההין)
ככל יום יעשה מעטת הסולת (היא מעטת סולת של נכ'ים) ומטח
חביתין (היא מעטת מחבת המועלת של כ'ג' לשוהה כ'ג' יום) ויט' את היין
בכל כ'ג' שיר ולחר התמיד מקריב את הפ' לעלה נשבעת הכבשים
של מוסף היום ומטחם ונמכיהם (נש'חל בשבת אומר) נב'ום השבת
מקריב קודם מוסף היום ש'ט' כבשים של מוסף שבת: יבוא מיד
לבית הפרוה ובקדש היתה ויפשו לו סהן של בוך בינו ובין העם
כב'לשונה: טרם פשוע בג' זהב מקדש בעק'יות יהו ורג'לו:
חל ופגע בג' זהב וירד ועב' עבילה ש'נת כמו שהזכיר ושלם ונתפ':
זהבים מעביר ולב'ט' לוב'ט' (הס' בג' הבד עבה כ'ג' משמש לעבודת היום
מש' כ'תוט בד'קדש וגו') ש'עבודת היום בבג' לבן: ומיהר נקדש יהו
ור'בו ובא לו התלה א'ל פ'בו ופ'והיה עומד בכ'מון כ'ג' בין האולם
ולמזבח ר'ט'ו לדרום ועוקם פ'נו למערב לצד ההיט' והכהן עומד
במזרח (ש'ט' ה'ת') ופ'נו למערב (ש'ט' המ'כות) היה עומד ב'ט'ט'
לפ'ט' של ע'מון (ס'ג' הוא לפ'ט' ס'א) ואומר עליו ד'בה נידוי (אמר להוצ'א
השמות מן ג'ט' ולחוץ נק' במהש'ב' לבד) וס'מך ש'תי יהו עליו והתודה

ב'לגמ'ד וז'מוספ) נשתיעת שתוקים (הס'ב'ששים שש'ר'א'ל'ב' ושש'ר'א'ל'ג'א'ז'ט
וא'ע'ל'מוספ) ונתנח אלס (א'ל'ק'ש' וא'ל'כ'ד) ריח קערת דוקח מקחת
וב'עור גחלס וז'הקת דס וספ'רת י'נ'ש'ר : (כד'תנן וכן ק'מ'נ'ג) שועת
קערת (פ'קבלת הקערת בג'ז'ון) ותפלת אמת (היא תפלת ק'צ'ג) וקדושתו
מכפ'ת עונותינו : תוכן בוך ועני'ת אבן (הס'ב'ג'ל'ב'ן וצ'ג'ד'ז'ה'ב'
חגור בכלס כמ'ל'א'ך מערת : (זה ש'כ'א)

סדר עבודה . תכנת כל אה לבד אהרן כל כפרה (סוד יסוד
צ'ה'ק'צ'ב'ק'ח'ש'ים ק'ש'ב'ע'ל'מ'י'כ'ט'ים) לשאל

אמתו ושל ידו סלחת השון עתת תחת אהרן מגזשו יעמוד מדור
דור כהן גדול שווי לענת לפניך בכל עבודת יום הסלחה . תוכן
שבשת ימים לפני בוא יום (יסוד המלכות) השור מפשין אורתו
מביתו לשכה ידועה לו בזבולנו ומזין עליו מאפר פה עלי
ושביעי ומרגלין אורתו שיהיה זורה את הדם ומקעיר את הקערת
ומעיב את עתי עות ומקריב איב התמיד כל שבשת הימים :
שלמים וכן רביס מוקני בית דין (ללמדו הט' היום) וחמני לחיו קכ'ט'ס
(ללמדו חפי'ג) סובביס אורתו ללמדו חורת מעשה עבודת
היום בכל אורתן הימים . ועב' יום הכפרים בשחרת מעמיהן אורתו
צ'ש'ע' המזרח ומעביהן לפני פהס ואילס וכב'יס כה שיהיה רגל
ומכיר בעבודה . ואומה'ס לפני דב' כבושין :

ראה לפני מי אתה עומד לפני א'נ'ש'ל'ב' על כל אה'ס ול'צ'וק' מקוס
אתה עב'ס למקוס אינס נגורא א'ס א'ו'ט'ל'ב'ת' נ'ש'ל'ב'ת' :
קהל עדתנו ע'ל'ך י'ס'מו'כו ושל ידך היום . (יש שאין אומה'ס היום לפ'
ש'ל'ז'ק'ק'ע'ב' י'ו'ה'כ') תהיה סלחתנו י'ז'ו'ה'ו' ולמדוהו עד ק'ז' יום
השור ומעבישן אורתו שלא ישנה דבר מכל מה שלמדוהו שמת י'ש'
טלבו כל מינות הוא פרט ובוכה על שחשדוהו והס פרש'ס ובוכ'ס
שחשדו למי שמעשיו סתומים . ובתורתו יהגה כל אורתו הלילה לא ינוס
ולא יישן .

אף בשיר שהוא של שם (חמת נוגה נפלא בקדושה) יקשור לשון של
זהות כנגד בית שתימתו בצוארו ובא לו שניה אצל פרו'
ואומר עליו וידוי ביתו וידוי לחינוכה נים :

וסמך את ידיו עליו והתודה וכך היה אומר אטא השם [יהוה]
בחסד עקוד צור המור דוד ל : או יכוין [יהוה] חמאתי (פג' חלבו

סוד גשם) עניתי (פג' זא' סוד גנוח) פשעתי (פג' זמא סוד גשע) לפיך

אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אטא בשם [יהוה] בצורה ט'
יהוה עקוד תשוקתי : או יכוין יהוה : או יכוין יהוה [כפר טא' למעשים

ולעונות ולפשעים' שחמאתי ושעוית' ושפשעתי לפיך את

וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך כי
ביום הזה יכפר שלכם למהר אתכם מכל חמאתיכם לפי

[יהוה] בתפלות : טא' יהוה עקוד ימהר אתכם מכל חמאתי : ופ' יכוין .

אבג'יתך קלע' עמן על יכא בער צתג חקב ענע יבל סזק שקוצית נעס מב

אותיות דסג' יוד' הי' ואו' הי' : כזה יהוה יוד' הי' ואו' הי' יוד' ואו' דלע' : הי' יוד' :

ואו' אפואו' הי' יוד' מב' אותיות :

והכה נים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את שם

המפורש יוצא מפ' כג' בקדושה ובעהרה היו כולעים ומשתחווים

ונופלים על פניהם ואומרים בשכמלו : אט הוא היה מתכוין

למור השם כנגד המברכים ואומר להם תמהרו (יכוין תצמץ)

ואתה בעובך מעורר רחמיך וסולח לשבע משרתיך :

אחר וידוי שקד בעצמה לעשות חמאתו וחמאת העם' בדרך

סכין ושחע פרו רוב שנים וגמר אחר שחימה וקבל דמו במזבח

עקור' גם לחבירו מיד יתהו למרס בזמו כה שלא יקדוש דם

זה הטחו ביד מי שממרס בו על הרובד הרביעי של היכל .

מבחוץ ועל מחתה של זהב צוס קלה מחזקת שלשה קבין

ידיה ארוכה ועלה לבגש המזבח ופגה נחלים שמחציתו נחלת

ועמכת

וכך היה אומר אלא ה' [יְהוָה בְּנֶחֱמָ] חַמְאָתִי (פני געלבן סוד פשוט)
עוֹיְתִי (פני ז'א סוד קדוה) פִּשְׁעֵתִי (פני ז'מא סוד קשעה) לַפְּנֵי אֲנִי
וּבֵיתִי אֲנִי צַעַם [יְהוָה בְּהוֹד עָקוֹד יִשְׁמַח וְקָשָׁמִים נֶכְ] כִּפְרֵי טָא
לַחְמָאִים וְלַעֲנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שַׁחְמָאֲתִי וְשַׁעֲוִיתִי וְשַׁפְּשָׁעֵרְתִי
לַפְּנֵי אֲנִי וּבֵיתִי כִּכְתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדְךָ כִּי צִוִּיתָ הַזֶּה
יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְמַעַן אֲתַכֶּם מִכָּל חַמְאָתְכֶם לַפְּנֵי ה' [יְהוָה בִּישָׁה
עָקוֹד וְנִהַר יִכָּא מַעֲדָן לַגְּקוֹנָה] :

וְהַכְהֵנִים (שם מ'ה) וְהַעֲשֵׂה הַעוֹמָהִים בַּעֲזָרָה כִּשְׁהִיוּ שׁוֹמְעִים אֶת
שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ יִכָּא מִפִּי כְהֵן גְּזוּל בְּקָדוּשָׁה וּבַעֲהָרָה הִיוּ כּוֹרְעִים
וּמַשְׁתַּחֲוִּים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ (מִכְּשֶׁ) שֵׁם (כֶּה)
כְּבוֹד (חֲנִי) מַלְכוּתוֹ (יִחָל) לַעֲלֵם וְעַד (לֵאמֹר) אֵלֶּךָ הוּא הִיָּה
מִתְכַּוֵּן לַעֲמֹד אֶת הַשֵּׁם כְּנֶגֶד הַמְּבָרְכִים וְאוֹמְרִים לֵהֵם תִּמְהַדְּרוּ
(מִסְפְּרוֹ תִּצְבְּחוּ תִּלְוֹפֵה אֵהִיָּה בְּאֵת בֵּשׁ) וְאַתָּה בְּטוֹבְךָ מַעֲוֹרֵר
כַּחמִיד וְסוֹלֵחַ לְנֶשׂ חַסִּידֶיךָ :

דְּרָךְ וּבֵא לֵנָשׁ שֶׁעַר נִיקְנוֹר וְהוּא לְמוֹרַח הַעֲזָרָה לְצִטוֹן הַמְּזַכֵּה
הַסָּגָן מִיִּמִּינוֹ וְנִלְשׁ בֵּית צֶבֶד מִשְׁמָאוֹ נִשְׁעַ שְׁעִים (מִזְבֵּי קִלְיָה)
שׁוֹן פְּנֵיהֶם לְמַעַרְבֵי וְאוֹמְרִים לְמוֹרַח אֶחָד לְיִמִּינוֹ וְאֶחָד לְשִׁמְלוֹ
מִרַח בְּקִלְפֵי וְהַגְּבִל שֵׁנֵיהֶם עַנֵּי עֲרֵלוֹת : גוֹרֵל יִמִּין (מִכְמוֹת עוֹבֵה קִפְלָה
בְּקָדוּשָׁה) כִּשְׁהוּא עַל שֵׁם יִתְנַהֵוּ עַל הַשֵּׁשׁ וְאוֹמְרִי לְיְהוָה [בְּמַלְבוּרָה
עָקוֹד יִקְחָטָא מַעֲשֵׂי מִים י' אִו יִכוּיִן יְהוָה נִכְשֵׁם זֶה יִכוּיִן אִפֹּשׁ שֵׁם מִיָּד לֵאמֹר בְּכֶה וְשֵׁם מִיָּד
דְּמֵה כִּזְהַי יְהוָה יוֹד'הָא' וְאוֹ'הָא' יוֹד'לֵא' וְאוֹ'לֵא'הָא' אִפֹּשׁ וְאוֹ'לֵא'הָא' אִפֹּשׁ מִיָּד אִפֹּשׁוֹת
אִב' גִּי'תִן קִר'שֵׁ מִן' נִגְ'ה' כִּש'בִּע' רִץ'תִּי חִק'בִּע' נִע' יִג'לֵא' וְקִשְׁקוֹץ' יִת' חַמְאָתִי :
וְהַכְהֵנִים וְהַעֲשֵׂה הַעוֹמָהִים בַּעֲזָרָה כִּשְׁהִיוּ שׁוֹמְעִין אֶת שֵׁם הַמְּפֹרָשׁ
יִכָּא מִפִּי כְהֵן גְּזוּל בְּקָדוּשָׁה וּבַעֲהָרָה הִיוּ כּוֹרְעִים וּמַשְׁתַּחֲוִּים
וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בְּשִׁכְמוֹלֵו : בְּשַׁעֲוִיר עֲזָאוֹל (כֶּה קִלְיָ
שֵׁה) לְשׁוֹן שֵׁל זְהוּת מִשְׁקָל שֵׁן פִּלְעִים בֵּין קִרְטִינוֹ יִקְשׁוֹר
וְיַעֲמִידֵהוּ בְּשַׁעַר הַמְּזַכֵּה כְּנֶגֶד בֵּית שְׁלוֹחוֹ :

אִפֹּשׁ

תורה ע"כ) ושלם יצאו עמוך ישרא בפג טסה זה לזה ולא לשם
אחר שנה שלא תפיל אשה את פה בענה ושיתנו עצי השדה את
תבותם ולא יעה עביד שולמן מדבית יהודה :

4

יצא ונעל דם הפר מומי שמומקס בו ועבג למקום שנבט סב
(פי' למקום שנבט עם הקערות דהיינו לבית קדש הקדשים) ועמד שם
במקום שעמד עם הקערות (הוא בין שני ביה הארון) ועובל אצבעו
על כל הזיה והזה ממנו על הפבוכת כנעל עוביה ולפני
הכפרות בין ביה הארון : אחרת ביעה למעלה ושבע חגת נה"ס
למעלה ולא היה מתכוין להזות לא למעלה ולא למטה לא כמזביל
וכך היה מונה אחרת כתי אחרת חכמה ואחרת ובנה אחרת נשתים
חונ אחרת ביעה נשלש חגת אחרת ביעה וארבע חגת אחרת ביעה
וחמש חגת נה"י אחרת ביעה נשלש חגת נה"י אחרת ביעה נשלש חגת נה"ס :
יצא מקדש הקדשים והניחו על כן הזהב שהיה בהיכל :
כצאתו הביאו לו עשיר חמאת של שם שחמו וקבל דמו
במזרק עהור לפנים יטג להזות מדמו בין שני ביה הארון
כמדד שהזה דם הפר

אחרת ביעה למעלה ושבע חגת נה"ס למעלה ולא היה מתכוין להזות
לא למעלה ולא למטה לא כמזביל

וכך היה מונה לחת כתי אחרת חכמה ולחת נבט אחרת ביעה
נשתים חונ אחרת ביעה נשלש חגת אחרת ביעה וארבע חגת אחרת ביעה
וחמש חגת נה"י אחרת ביעה נשלש חגת נה"י אחרת ביעה נשלש חגת נה"ס
יצא מקדש הקדשים והניחו על כף השט שהיה בהיכל :
מיהר למר שהניח דם השעיר ונעל דם הפר משל כן קרב
ועומד בין מוצח הזהב לפבוכת ועובל אצבעו על כל

הזיה

ומחציתן שלהבת אילך ואילך וחתה מהלוחשות מצד מערב
המוזבז : הורידה מלאה גמל לא לנחשות והנחה של הדובד
הרביעי שבעזרה והופאלו כל הקן ומחתה מלאה קערת
דקה מן הדקה : וחפץ ממנה מלא חפציו לא מחוקות ולא
גדושות לא עטפות הגדול לפי גלו והקמן לפי קענו ונתן
לתוך הכפ ונותן (ט' וכו') בימינו המחיתה של גמלים ובשמו
הכפ של קערת : זרז טכמו ונגם לקדש (כתר דבהת שפטים שלוהוא
אריה בצורת קוים שהם תבין ונתוהו שלוהוא רבוע אהיה) הקדשים (חוב שפט
החכמה הוא קפא ונתוהו רבוע קפא' ופג הבינה הוא מלני דמלני דאהיה דיוהן .
שבו קף אותיות ונתוהו רבוע מלני דמלני כמור) עד שמגיע לארון (מלבות
דאלגט שהוא עתיק דבהא) והניח המחיתה בין בה הארון (נוה של העתק
הוא) ובבית שני מנחו על אבן השתיה ואחו שפת הכפ ברשי
אצבעותיו ועשה הקערת בגודלו לתוך חפציו עד שמחזירה
למלא חפציו כמו שהיתה : חפץ וטב את הקערת על גבי גמלים לא
מערב וממתין שם עד שתמלא הבית כלו שאן : פהור לב פסע
ושב לאחורו פגו לקדש ואחורו להיט עד שיטא מהפוכת ומתכלה
בהיט תפלה קצה סמוך לפוכת' וכך היתה תפלתו של כהן -
גדול בהיותו בהיט :

יהרמ' ה' אהינו ונאה אבותינו שתהיה שנה זו הבאה עלינו ועל כל
עמך ישראל בכל מקום שהם אס שחונה תהיה גשומה נאל
תכנס לפגך תפלת עובד דרכים לעגין הגשם בלבד בעת שהעולם
כהך לו (וישמוסיפים נוסחה וכן עמך ישראל מבקשים נשואלים היום
מלפגך ואומרים יהרמ' א'וא שלא תטא עלינו גזרת חסרון לא ביום
הזה ולא בשנה הזאת ואס חו' טאה עלינו גזרת חסרון יהי חסרונינו
למזוה' ויהרמ' א'וא שלא תטא עלינו גזרת גלות לא ביום זה ולא
בשנה הזאת ואס יטאה עלינו גזרת גלות יהי גלותינו למקום .

תורה

פסע ויסא לבד דרום חוץ לאולם ושפך את השיהם על יסוד
מערכי של מזבח החיצון: צעוד ובא לו אל אשר המשתלם
לעזאזל להתנודות שלו וצממת הקלה: וסמך אתי יהו עלינו וקנול
וכך היה אומר אתה השם (במכש יְהוָה עַל יְהוָה בעקוד יהין)
חמאו עו פשעו לפניך עמך בית ישראל אתה בשם (יְהוָה בבט
או יכוין יְהוָה עַל יְהוָה) כפר נא למעלים ולעונות ולפשעים
שחמאו ושעווי ופשעו לפניך עמך בית ישראל ככתו' בתורת
מעשה עבדך כי ביום הזה יכפר שכס למהר אתכם מכל
חמאתיכם לפני [יְהוָה בלעת או יכוין יְהוָה וגם יכוין מִבְּדַעַב כזה
יהוה יוד הי ויו הי יוד ויו ללת הי יוד ויו יוד ויו הי יוד ומִבְּדַעַב כזה
אדהיה אלף הא יוד הא אלף למד פא הא אלף יוד ויו ללת הא אפ שהוא מא'
אותיות ש הכולל] והכהנים והעם העומהם בעזרה כשהיו
שומעים את שם המפרט יוצא מפיהם בקדשה ובעהרה היו
כורעים ומשתחיים ונופלים של פניהם ואומרים ברוך חכמה
שם בנ כבוד חנה מלכותו ימל לעולם ועד אמר:
אל הוא היה מתכוין לעמור את השם כנגד המבוכים ואומר
לשם תמהרו עס' תצמץ מלופ אהיה באת בא ונש יכוין בו עס אכתרייל
ואתה במובך מענר רתמיך וסולח לעדת ישראל:
קרא לאחד מן הכהנים המזומן מאתמול להוליכו ומסדולו
והוליכו לפניך גזר למדבר שמש וכשהגיע לשוק חולק
לשון של זהות ש בין שתי קרניו חזו קושר בסלע נחשו קושר
בין קרניו לחט (במוד והשלך במזלות ים) בשתי ידו לחופו והוא
היה מתגלגל ויונה ולא היה מניע למצי ההר עד שנעשה צדיק

הזיה ממנו על הפוכת כנגד הארון מבחוץ :
לחת בנה למעלה ושבע חגית נהים למטה ולא היה מתכוין להיות
לא למעלה ולא למטה לא במזלף

וכך היה מונה לחת בנה לחת חכמה ולחת ובה לחת בנה ושתים
חוג לחת בנה ושש חגית לחת בנה ולרבע חגית לחת בנה וחמש חגית

לחת בנה ושש חגית לחת בנה ושבע חגית נהים :
בין והניח דם הפר וטבל דם השעיר ועשה לדמו כגשר עשה
לדם הפר והזה ממנו על הפוכת כנגד הארון מבחוץ
לחת בנה למעלה ושבע חגית נהים למטה ולא היה מתכוין
להיות לא למעלה ולא למטה לא במזלף "

וכך היה מונה לחת בנה לחת חכמה ולחת ובה לחת בנה
ושתים חוג לחת בנה ושש חגית לחת בנה ולרבע חגית
לחת בנה וחמש חגית נהים לחת בנה ושש חגית לחת בנה
(שבע : חגית נהים :

שש וערה דם הפר לתוך המזרק שבו דם השעיר וחזר
ועתן את המלא בהקן כה שיתעבבו יפה יפה ובא
(ט' ויט) ועמד לפני (ט' חוץ) ממוצח הזהב בין המזבח
והמנורה ומתחיל להיות מדם התעבובות : על ארבע
קרנותיו יתן כפדרן מתחיל מקרן מזרחית ומסיים בקרן
דרומית מזרחית ועל כלן הוא נותן מלמטה למעלה חוץ שן
למבונה שהיתה לפניו שעליה הוא נותן מלמטה למטה ולמזכ
מותה הגמלים והלפז שבמזבח הזהב הילך והילך על שמונה
זהבו ומזה מדם התעבובות על עהרו על מזבח זוף בצד
דרום במקום אשר למנו מתכות קרנותיו :

6 פתח טענתו מעשות כל מה ועוד בא לו לבית העבילה וקדש ידיו
 ורצו נפשם בנה זהב נירד ועבד ושלג נמקפד הביאו לו
 בנה לבן ולבש וקדש ידיו ורצו עבם לבית קדש הקדשים להוציא
 את הכסף ואת המתה שהכניס בשחוק : ועוד בא לו לבירד
 העבילה וקדש ידיו ורצו נפשם בנה לבן נירד ועבד ושלג ו
 נמקפד הביאו לו בנה זהב ולבש וקדש ידיו ורצו עבם להיכל
 להקעיר קטורת של בין הערבים ולהיעבד את השות ולקעיר
 אימורם של בין הערבים וקדש ידיו ורצו נפשם בנה זהב והביאו
 לו בנה שצמו ולבש ומליון אורתו עד ביתו ויוס טוב היה . עגשה
 לאוקביו בצאתו בגלגל מן הקדש : אשה העם שככה לו (ג' אל
 שרדי) אשרי העם שיהיה אהיו (כיון הניה אהיה משולבים
 כזה יאההזיהה :

ובכז (ג' מולא) כמו שמשנת תפלת בהן גדול בהיכל כן מפינו
 תשמע ותנשיע :

יהרצו און שתהא עב זוקבג עלינו ועל כל עמוך בית ישראל
 כל עקום עקום שנת אורה א' צבא א' בלב א' דב א' קד א'
 ועד טוב א' זערה א' קדוק א' טובה א' יאנה א' טלבה א' לחוד א' חנומה א' עת
 עתה א' שאן א' טלכן א' פרות א' טלג א' קומחיות א' קיבוק חיות א' קבול
 קפאק א' רבון א' שלום א' ענה א' עולה א' נאומה א' עב א' עב א' עתה א' עתה א'
 למדנו א' ענה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א'
 יצחק טען בק ישראל כפרתה זה לזה ולא לטעם נהר אנה א' עתה א' עתה א'
 וקטעתיך וכל שיה קולפס רעם שעלינו ועל כל בק ישראל טען ויקטעו לחטך .
 על קולפס וקולפס לקולפס טרפא ועז ובאוק לעבודתך אנה א' עתה א' עתה א'
 עשקי וטקן וטעבי וטבוב ומקט קסמז וטעל פסד וטקדוק עטוק וטעל .
 גידוק קאוק לעבדנו ופאוק ענה א' ענה א' ענה א' ענה א' ענה א' ענה א'
 בעם בזמנא על קיטא לעבודתך ולילתך ענה א' עתה א' עתה א' עתה א'
 ולא טוב לבטל לטען עמוך וכל עוילי עמוך בק ישראל וקומכיס טליף נה ידו .
 עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א' עתה א'

איבהם ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל (בנשי יארה)
היוטא מפסוק יי אקשן יגד וכאם שני אהים מאלבים כוז אאללה יים
ומקצבו שם עשר אותיותיו והטקודות הוא כמספר השפץ והוא מספר כפ יעקב
שדומה אותו וגם יכוין יכנוש עונותינו ותשלך נוצח חסד ג' עב לאלים שמוות
המתפללים באלב והם אהיה דההין נאקים פאוע ולעני וקה ג' קפא) : ריץ
ובא לו אצל הפז ואצל השעיר הנשרפים שהזה דמן לפנים וק' לען
והוא א את אימונה הן ונתנם במגם להקעירן בזמנן על ג' ג'
המזבח ובשרן קלען במק לענות ומשלחן ביד אחים להוציאם
לבית השפה : ישב ויכא לעזרת הנשים אחר שהגע קשעיר
למדבר ומבדך ברכת התורה שלפניה וקורא בתורת כהנים
בבגשת אחת מות ובאך בעשור ונולל את התורה ומנחה
בתיקו ולאמר יותר ממה שקרית לפנים כתוב סאן ' ובשור
שבומא הפקודים קורא אותו על פה ומבדך בבכת התורה
שלא תהיה ומוסיף עליה שבע ברכות על העבודה ועל קדושה
ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שני
התפלה ' ובזמן שהוא קורא שורפין את הפז והשעיר בבית
הדשן : תכן שנה ולבית העבילה וקידש יהו ונרצו נפשע בנה
לבן וירד ועב ועלה ומתפג הבואו לו בנה זהב ולבא וקידש
יהו ונרצו יאא והקרב את השעיר הנעשה בחוץ שהוא ממנוספ
היום (ובגבת עורכים לחם הפנים ומקעיר הפזיכין ועשה
מנחות המוספין ומכיהם במשפין) ואחך מקרב את איל
ואת איל העם ואחך מקעיר אימונה החמאות פז נשעיר
הנשרפין ועושים מנחת המוספין נעכה ואחך מקרב תמיד
על בין קעבים ומנחתו והנשים ומנחת חביתין ועושה
אותן כהלכתן :

ועתה ה' אלהינו (יאההויהה) על לחמך ה' אלהים (מה' ק'מ'ג)
אנו באומים ועל חסדך (ע"ב ק"א) אנו ששענים
ולביתך (ס"ג ק"א) אנו מקוים כי אתה ה' אלהים וחסדך וחסדך
ורב חסד ועבדך לבטח ועמך לבטח כלו בעדך בחסד ובעדך
ברחמים ככתוב בקודש מעשה עבדך ויצמר את עשבו כל טוב
על פניך וקדשך בזה ה' לבטח וחסדך את אשר חסדך וחסדך
לשם רחמים וסודך ק"ב "